Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (judecător Eugeniu Ciubotaru)
Dosarul nr.2rc-49/25 (nr.2-25086552-03-2rc-22072025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de contencios administrativ

D E C I Z I E

07 noiembrie 2025 mun.Bălți

Președintele completului de judecată Elena Grumeza
Judecătorii: Natalia Costaș și Ivan Parii

examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarată de avocatul Marian Nicolae în interesele SRL „Ambroflor" împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20 iunie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ambroflor" împotriva SRL „Vinsky Biz" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, -

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La 18 iunie 2025, SRL „Ambroflor" a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Vinsky Biz" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent, prin cerere separată, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești, bunurilor imobile și mobile ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului, în limita valorii acțiunii în sumă de 1444451, 48 lei.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii, reprezentantul SRL „Ambroflor" avocatul Marian Nicolae a invocat că, între întreprinderea SRL „Ambroflor" şi întreprinderea SRL „Vinsky Biz" s-au desfășurat raporturi juridice de vânzare-cumpărare, prin care prima a predat, iar ultima a recepționat mărfuri în sumă totală de 125 520,00 lei**.**

A indicat că, în pofida faptului executării integrale a obligațiilor contractuale de predare a mărfurilor de către vânzătorul SRL „Ambroflor", cumpărătorul SRL „Vinsky Biz" nu şi-a executat integral, până în prezent, obligațiile contractuale de achitare a prețului pentru mărfurile recepționate, înregistrând o datorie în sumă de 125 520,00 lei şi o dobândă de întârziere în legătură cu această datorie în sumă de 14 190,21 lei.

La data de 19 mai 2025, în adresa debitorului SRL „Vinsky Biz"**,** a fost expediată o notificare prin conținutul căreia debitorului i s-a comunicat despre datoria existentă la zi, dobânda legală de întârziere acumulată şi i s-a solicitat achitarea acestor sume de bani în termen de 5 zile bancare de la data recepţionării acesteia. De asemenea, debitorul a fost informat despre adresarea în instanţa de judecată în cazul neonorării obligaţiilor pecuniare în termenul acordat precum a fost informat şi despre întârziere la plăţile

datorate, însă SRL „Vinsky Biz” a refuzat recepționarea notificării expediată la data de 19 mai 2025.

Reieșind din aceste considerente, creditorul SRL „Ambroflor” a depus cerere de chemare în judecată împotriva debitorului SRL „Vinsky Biz”, prin care a solicitat încasarea de la SRL „Vinsky Biz” în beneficiul SRL „Ambroflor”, în calitate de datorie de bază, suma în mărime de 125 520,00 lei, a sumei în mărime de 14 190,21 lei datorată cu titlul de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 19.07.2024-13.06.2025 şi a cheltuielilor de judecată în sumă de 4741,27 lei cu titlu de taxă de stat, în total suma de 144 451,48 lei.

Reclamantul consideră că, în legătură cu circumstanțele menționate mai sus, se impune necesitatea asigurării acțiunii civile de încasare a datoriei în sumă totală de 144 451,48 lei, prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor financiare ale debitorului, în limita valorii revendicării din acţiune, iar în caz de insuficiență a acestora, aplicarea sechestrului pe alte bunuri mobile şi imobile ale acestuia.

A indicat reclamantul faptul că, în cazul în care cerința privind asigurarea acțiunii nu va fi satisfăcută de către instanță, debitorul SRL „Vinsky Biz” ar putea încerca înstrăinarea bunurilor imobile şi mobile deținute în proprietate, fraudând în așa mod interesele creditorului şi cauzând în aşa fel o serie de dificultăți la nivel de executare silită a unei eventuale hotărâri judecătorești prin care acestuia din urmă îi va fi imputată obligația de achitare a datoriei invocate.

Totodată, a atras atenția instanței de judecată că, neasigurarea acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor SRL „Ambroflor”, or, suma pretinsă este una impunătoare, iar pârâtul s-ar putea eschiva de la executarea unei eventuale hotărâri. Numai emiterea soluției de admitere a asigurării acțiunii va asigura drepturile şi interesele legitime ale reclamantului în prezenta speță.

Reclamantul, de drept, și-a întemeiat cererea pe prevederile Codului de procedură civilă stipulate la art. 174-177.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20 iunie 2025 s-a respins cererea SRL „Ambroflor” cu privire la asigurarea acțiunii în cauza civilă împotriva SRL „Vinsky Biz” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 08 iulie 2025 (f.d.25) prin intermediul poștei electronice, avocatul Nicolae Marian reprezentând interesele SRL „Ambroflor” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20 iunie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea parțială a încheierii în partea respingerii cererii cu privire la asigurarea acțiunii, cu admiterea cererii înaintate de SRL „Ambroflor”, privind aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești, bunurilor imobile și mobile ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului, în limita valorii acțiunii în sumă de 144451,48 lei (f.d.26-30).

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs, avocatul Nicolae Marian reprezentând interesele SRL „Ambroflor” a reiterat motivele de fapt și de drept ce au fost invocate în cererea de asigurare a acțiunii.

Suplimentar, a menționat că, contrar argumentelor invocate de către instanța de judecată în conţinutul încheierii judecătoreşti din 20 iunie 2025, în susţinerea cererii de asigurare a acţiunii reclamantul a invocat că, necesitatea aplicării măsurii de asigurare este impusă de faptul că, pârâtul nu reacţionează la notificările reclamantului, nu îşi onorează obligaţiile asumate conform contractului, astfel pârâtul ar putea întreprinde acţiuni în vederea tăinuirii bunurilor lor pentru a se eschiva de la onorarea obligațiilor faţă de reclamant.

Mai mult ca atât, a indicat recurentul că, notificarea expediată în adresa pârâtului la data de 19 mai 2025, prin care debitorului i s-a comunicat despre datoria existentă la zi, dobânda legală de întârziere acumulată şi i s-a solicitat achitarea acestor sume de bani în termen de 5 zile bancare de la data recepționării acesteia, a fost refuzată spre recepționare de către acesta, circumstanță ce demonstrează o rea-credință a pârâtului în cadrul prezentelor raporturi juridice.

Consideră că, instanța de fond s-a expus superficial asupra raționalității şi temeiniciei cerințelor reclamantului, probabilității cauzării unui prejudiciu reclamantului în cazul neaplicării măsurii asigurătorii, existenței pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului, asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, corelația obiectului acţiunii înaintate dacă aceasta va asigura realizarea scopului măsurilor de asigurare, nu a fost luat în calcul faptul că, reclamantul are angajaţi, iar prin neaplicarea masurilor de asigurare a acțiunii sub forma de sechestru pe mijloacele financiare din conturile bancare, se creează o posibilitate reală de înstrăinare a bunurilor intimatului, or instanța de judecată urma să ţină cont de principiul contradictorialității şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale prevăzut de art. 26 Cod de procedură civilă, astfel încât nici una din părţi să nu fie avantajată sau defavorizata în raport cu cealaltă.

Totodată, atrage atenția că, la cererea de asigurare a acțiunii reclamantul a prezentat probe verosimile în susținerea cererii şi anume probe referitor la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri a instanţei de judecată, corespunzător a fost demonstrată existența riscului imposibilităţii executării şi a indicat cert şi concret necesitatea aplicării măsurilor cerute, indicând în mod concret că, neaplicarea acestora creează impedimente la executarea hotărârii judecătorești. Cererea de asigurare a acțiunii a fost depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, iar probele puse la temelia cererii de asigurare a acțiunii au fost anexate la cererea de chemare în judecată şi acestea sunt factura fiscală seria EAP 000361847 din 18.06.2024, factura fiscală seria EAP 000633441 din 29.06.2024, factura fiscală seria EAQ 000104608 din 20.07.2024, ce confirmă livrarea şi recepționarea mărfurilor, actul de verificare al decontărilor reciproce, calculul desfășurat al dobânzii de întârziere, dovada achitării taxei de stat, dovada expedierii şi refuzul recepționării notificării de către pârât.

Conchide recurentul că, respingerea cererii de asigurare a acțiunii este ilegală şi neîntemeiată, or, având în vedere că, asigurarea acţiunii civile este o măsură prevăzută de

lege, care poate fi dispusă în vederea realizării scopului pentru care a fost concepută - asigurarea executării eventualei hotărâri, luând în considerare interpretarea concertată a valorii sumei solicitate prin cererea de chemare în judecată, a momentului scadenţei obligaţiei de plată, a tăcerii/pasivităţii manifestate de către SRL „Vinsky Biz” în pofida obligaţiilor de executare, creează o bănuială rezonabilă că ultimul s-ar putea eschiva de la executarea obligaţiei pecuniare asumate sau întimpină dificultăţi financiare în acest sens. Aceste circumstanţe demonstrează că, o eventuală hotărâre judecătorească emisă în favoarea SRL „Ambroflor” ar risca să rămână neexecutată, sau cel puţin să întâmpine serioase dificultăți în cadrul executării, la caz necesitatea protejării interesului SRL „Ambroflor” de a obţine executarea unei eventuale hotărâri într-un termen rezonabil, prevalează asupra dreptului lui SRL „Vinsky Biz” de a dispune liber de toate atributele drepturilor sale de proprietate în raport cu bunurile pe care le deţin în limita sumei de 144 451,48 lei.

Adițional, invocând prevederile art. 177 alin.(3) și 181 alin.(1) CPC, recurentul a subliniat că, în privința cererii de asigurare a acțiunii, instanţa de judecată urma să se pronunţe printr-o încheiere motivată separată de încheierea privind acceptarea cererii de chemare în judecată, în vederea evitării eventualelor dificultăți la executarea încheierii sau contestarea acesteia.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, verificând temeiurile recursului, studiindu-le în cumul cu materialele dosarului, Colegiul civil consideră necesar să respingă cererea de recurs ca fiind neîntemeiată cu menținerea încheierii primei instanțe din motivele ce succed.

Instanța de recurs reține prevederile art.425 Cod de procedură civilă, care statuează expres că, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Instanța de fond a pronunțat încheierea recurată la data de 20 iunie 2025 (f.d.22-23), aceasta fiind recepționată de reclamant/recurent la 26 iunie 2025 potrivit avizului de recepție (f.d.24), iar la data de 08 iulie 2025 avocatul Nicolae Marian reprezentând interesele SRL „Ambroflor”, prin intermediul poștei electronice, a contestat-o cu recurs (f.d.25-30), astfel, Colegiul civil constată că, recursul a fost depus în termenul legal de 15 zile de la comunicare.

În conformitate cu art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.*

Conform art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.*

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 18 iunie 2025, SRL „Ambroflor” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Vinsky Biz” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.5-7).

Concomitent, prin cerere separată, reclamantul a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești, bunurilor imobile și mobile ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului, în limita valorii acțiunii în sumă de 144451, 48 lei (f.d.17-19).

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20 iunie 2025 s-a respins cererea SRL „Ambroflor" cu privire la asigurarea acțiunii în cauza civilă împotriva SRL „Vinsky Biz" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.22-23).

La caz, raportând prevederile normelor legale ce guvernează instituția măsurilor de asigurare a acțiunii la circumstanțele speței, Colegiul civil conchide ca întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a cererii reclamantului privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, din considerentele ce urmează.

Astfel, potrivit art. 174 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești*.

Colegiul civil relevă că, asigurarea acțiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

În conformitate cu prevederile art. 175 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.*

Corespunzător, în conceptul cadrului normativ enunţat, măsurile de asigurare se prezintă drept acţiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziţie.

Totodată, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanţei i se aduc probe, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziţie judecătoresc.

În temeiul prevederilor art. 177 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii*.

Din sensul normei citate, instanța de recurs conchide că, scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată, iar depăşirea scopului asigurării acţiunii, sar echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.

Prin urmare, asigurarea acţiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională, adică ingerinţele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantului.

La caz, Colegiul civil constată că, cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de SRL „Ambroflor" nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor

prevăzute de art. 177 alin.(1) din Codul de procedură civilă, primei instanțe precum și instanței de recurs nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Reclamantul pretinde că, pârâtul nu a executat obligațiunile de plată în termenii stabiliți și nu a reacționat la somațiile expediate. Respectiv, consideră că, există riscul eschivării acestora de la executarea unei eventuale hotărâri emise pe caz, sau crearea dificultăților în executarea acesteia.

Astfel, ținând cont de instituția măsurilor asiguratorii într-un proces civil, luând în considerație scopurile pentru care acesta se aplică, Colegiul civil conchide drept una justă concluzia primei instanțe de respingere a cererii reclamantului privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii. Or, Colegiul civil notează că, măsurile de asigurare a acțiunii impun limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei și nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază o simplă solicitare, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative, în accepțiunea stipulărilor art.118 Cod de procedură civilă.

Corespunzător, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanței i se aduc probe care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziție judecătoresc.

Mai mult ca atât, măsura aplicării sechestrului asupra patrimoniului persoanei limitează drepturile patrimoniale fundamentale ale acesteia, apărate de art. 46 al Constituției Republicii Moldova și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, aceasta reprezentând o ingerință directă în exercitarea dreptului pârâtului la proprietate.

Astfel, Colegiul civil reține ca fiind una corectă concluzia instanței de fond precum că, reclamantul nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente existența circumstanțelor obiective, care ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești și cererea privind asigurarea acțiunii este nemotivată și pur declarativă.

Or, anume reclamantului îi aparține obligația de a motiva şi a indica existența sau iminența riscurilor, ce pot să survină prin neaplicarea măsurilor de asigurare solicitate. Argumentul reclamantului precum că există riscul eschivării pîrîtului de la executarea unei eventuale hotărâri emise pe caz, se califică de către instanța de recurs ca fiind unul pur declarativ.

În cazul în care nu se motivează solicitarea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, ori, nu se indică circumstanțele şi faptele, ce ar permite să se creadă, dincolo de orice dubii rezonabile, că se va cauza un prejudiciu considerabil, iminent şi irecuperabil, asemenea măsură asiguratorie, în viziunea instanței de recurs, nu poate fi acceptată şi admisă.

Așadar, la baza soluției de aplicare a măsurilor de asigurare nu poate fi pusă în mod exclusiv doar solicitarea în acest sens, dat fiind faptul că astfel nu se poate confirma existența suspiciunilor de neexecutare ulterioară a hotărârii judecătorești.

În circumstanțele enunțate, Colegiul civil denotă că, recurentul prin argumentele aduse în cererea de recurs nu a dovedit instanței că, neaplicarea măsurii de asigurare a

acțiunii, în special reieșind din circumstanțele invocate, ar putea să cauzeze careva prejudicii reclamantului/recurent.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, în privința cererii de asigurare a acțiunii, instanţa de judecată urma să se pronunţe printr-o încheiere motivată separată de încheierea privind acceptarea cererii de chemare în judecată, în vederea evitării eventualelor dificultăți la executarea încheierii sau contestarea acesteia, Colegiul civil ține să menționeze că deși la caz a fost emisă o singură încheiere la data de 20.06.2025 prin care a fost acceptată cererea de chemare în judecată în procedura cererilor cu valoare redusă și soluționată cererea reclamantului cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, aceasta din urmă a fost motivată și indicată calea de atac cu recurs separat în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord.

Totodată, instanța de recurs consideră necesar de a reitera că, potrivit dispozițiilor art.177 alin.(3) CPC, *Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii,* iar conform art.181 alin.(1) CPC, *Încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii poate fi atacată cu recurs.* Respectarea formei actului de dispoziție a instanței este necesară pentru a asigura exercitarea efectivă a căilor de atac și respectarea principiului dreptului la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO.

Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul conchide că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cererii și a aplicat corect normele de drept material și procedural.

Subsecvent, reținând obligația instanței de a asigura preeminența dreptului în sensul definit de Constituție și practica judiciară, dat fiind că, încheierea primei instanțe este întemeiată, iar argumentele recurentului sunt nejustificate din punct de vedere al atingerii scopului aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată în speță ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Marian Nicolae în interesele SRL „Ambroflor”.

Se menține încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20 iunie 2025 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ambroflor” împotriva SRL „Vinsky Biz” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș**

Ivan Parii